

[Udenrigsministeren]

blev påbegyndt i september 1986. Det er vigtigt, at denne forhandlingsrunde kommer i gang, idet stilstand på dette område vil kunne udnyttes af de protektionistiske kræfter.

Det gælder for den økonomiske politik, valutapolitikken og handelspolitikken, at formandskabets opgaver i løbet af andet halvår 1987 formentlig vil blive påvirket af det verdensøkonomiske topmøde mellem de syv største industrilande, som afholdes den 8.-9. juni 1987. På indeværende tidspunkt foreligger det ikke klart belyst, hvilke resultater der kan blive opnået på et sådant topmøde, og det er derfor ikke muligt nærmere at kommentere konsekvenserne heraf for EFs rolle og formandskabets opgave. Det er dog klart, at formandskabet vil være opmærksomt på de muligheder, der kan opstå i kølvandet på det verdensøkonomiske topmøde for at fremme den økonomiske vækst, fastholde den valutariske stabilitet og modvirke protektionistiske tendenser.

Ved siden af det traktatmæssige EF-samarbejde overtager Danmark pr. 1. juli 1987 også formandskabet for Det Europæiske Politiske Samarbejde, EPS, hvor EF-landene konsulterer hinanden om udenrigspolitiske spørgsmål.

Reglerne herfor er nu indeholdt i Den Europæiske Fælles Akt. Som bekendt er der i denne blevet medtaget de hidtil gældende regler og praksis, hvis hovedkendetegn er, at der skal være enighed blandt de tolv EF-medlemslande, såfremt de vil etablere en fælles holdning i udenrigspolitiske spørgsmål.

I modsætning til EF-samarbejdet, hvor Kommissionen har en særlig kompetence som igangsætter, er det inden for EPS-samarbejdet formandskabet, der – eventuelt efter opfordring fra et eller flere af de andre medlemslande – tager initiativer på det udenrigspolitiske område. Denne opgave stiller store krav til et formandskab. Danmark vil her få administrativ bistand af det nye EPS-sekretariat i Bruxelles.

Den øgede intensitet i EPS-samarbejdet har støt og roligt ført til etableringen af fælles Tolver-holdninger på stadig flere områder. Det har især givet sig udslag i fælles udtalelser om udenrigspolitiske spørgsmål samt i fælles indlæg og i mere ensartet stemmeafgivning i internationale organisationer og på internationale konferencer. Dertil kommer fælles henvendelser til fremmede regeringer i

konkrete spørgsmål som for eksempel menneskerettigheder.

Det er karakteristisk, at ingen af de tolv medlemslande anser EPS-konsultationsforpligtelsen som en begrænsning i deres udenrigspolitiske handlefrihed. Tværtimod. EPS-samarbejdet opfattes af alle som et forum, i hvilket medlemslandene i fællesskab sikrer sig en større indflydelse på den internationale udvikling, end hvis de skulle handle hver for sig.

EPS-samarbejdets voksende betydning anerkendes også i stigende grad af tredjelande. Stadig flere tredjelande – senest Sovjetunionen – betragter de Tolv som en politisk enhed og anerkender nyten af en løbende kontakt med dem.

Regeringen ser positivt på udviklingen i EPS-samarbejdet og vil som formandskab bestræbe sig for aktivt, smidigt og effektivt at videreføre denne del af det europæiske samarbejde.

Blandt de udenrigspolitiske emner, der især forventes at stå i forgrunden i den danske formandskabsperiode, må i første række nævnes Øst-Vest-forholdet. Det har til stadighed indtaget en vigtig plads i EPS-samarbejdet. Udsigterne til resultater i våbenkontrolforhandlingerne mellem USA og Sovjetunionen vil på afgørende måde kunne skabe et gunstigt klima for andre sider af dette forhold.

Det gælder især for CSCE-opfølgingsmødet i Wien, hvor de Tolv – med deres særlige interesse i at styrke forbindelserne mellem Øst og Vest – har muligheder for at spille en aktiv og konstruktiv rolle. De Tolv må her arbejde for en positiv afslutning af Wienmødet med et slutdokument, som styrker Helsingforslutaktens menneskelige dimension, fremmer tilliden og sikkerheden på det militære område i Europa samt åbner vejen for udvidet økonomisk samarbejde. Det danske formandskab vil således skulle arbejde for en virkeliggørelse af det vestlige forslag om en handlingsplan, der omfatter blandt andet afholdelsen af en konference om CSCEs menneskelige dimension, også for derved at tilstræbe den ønskede balance i CSCE-processen mellem arbejdet for militær sikkerhed og for bedre menneskelige vilkår.

Et positivt forløb af CSCE-opfølgingsmødet i Wien vil kunne gå side om side med fremskridt inden for andre områder i Øst-